

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΞΑΝΘΡΩΠΙΖΕΤΑΙ!

ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΕ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΕΡΑΡΧΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Οι συμφωνίες του ελληνικού κράτους με τα υπερ-κρατικά κέντρα εξουσίας και τους μηχανισμούς τους (Ευρωπαϊκή Ένωση, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα) που οδήγησαν στα αλλεπάλληλα μνημόνια από το 2010 κι έπειτα, επέβαλαν σε μεγάλα τμήματα της κοινωνίας ακραίες συνθήκες φτώχειας, ανέχειας και αποκλεισμών. Ταυτόχρονα οι κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που ορθώθηκαν μπροστά στην επέλαση των κυρίαρχων αντιμετώπιστηκαν με τη σκληρή βία των κατασταλτικών μηχανισμών σε μια προσπάθεια τόσο να καμφθούν οι όποιες υπαρκτές αντιστάσεις όσο και να επιβληθεί ένα κλίμα φόβου και τρομοκρατίας προς όλους όσοι επιδίωκαν να σταθούν απέναντι στα σχέδια κράτους και αφεντικών.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, με την κοινωνία καθημαγμένη από την πρωτοφανή επίθεση των κυρίαρχων, τις αντιστάσεις από τα κάτω σε ύφεση εξαιτίας τόσο της σφοδρής καταστολής που υπέστησαν όσο κι εξαιτίας των αδυναμιών που δεν μπόρεσαν να υπερβούν, αλλά και με την απαξίωση και την οργή προς το οικονομικό και πολιτικό σύστημα να διογκώνεται, επιλέχθηκε από το σύστημα η προώθηση μιας σοσιαλδημοκρατικής εκδοχής στη διαχείριση της εξουσίας. Η ανέλιξη του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση, μετά τις εκλογές του Γενάρη, στηρίχθηκε σε μεγάλο βαθμό στην καπήλευση και την αφομοίωση μιας σειράς αγώνων που προηγήθηκαν, στην εκμετάλλευση των χτυπημάτων που δέχθηκαν από την καταστολή και στην καλλιέργεια της ηττοπάθειας και της παθητικότητας μέσα στα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια ώστε η δυσαρέσκεια κι η οργή να διοχετευτούν στην ακίνδυνη επιλογή της κάλπης. Παράλληλα με την προσπάθεια για την απόσπαση όσο το δυνατόν πιο ευρείας συναίνεσης- που σε μεγάλο βαθμό πέτυχε με το εμπόριο ελπίδας και τις υποσχέσεις για βελτίωση των συνθηκών, πάντα βέβαια με όρους ανάθεσης- κέρδισε και την υποστήριξη ενός μέρους του ντόπιου κεφαλαίου δίνοντας τις κατάλληλες εγγυήσεις. Κατά συνέπεια, βασικός στόχος της νέας διακυβέρνησης ήταν να αποκαταστήσει την εικόνα και το κύρος των θεσμών και του απαξιωμένου κοινωνικά συστήματος εξουσίας και μέσα από το τρίπτυχο εθνική ενότητα, ταξική συνεργασία, κοινωνική ειρήνευση να εξουδετερώσει τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις σε μια προσπάθεια να διατηρήσει τη μέγιστη συναίνεση στους σχεδιασμούς της.

Ωστόσο η πραγματικότητα ήρθε γρήγορα να διαψεύσει τις αυταπάτες για έναν «καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο» που πολλοί πίστεψαν. Η συνέχιση από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ των ίδιων πολιτικών με τους προκατόχους του, η διατήρηση δηλαδή των επαχθών όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης για τα πιο αδύναμα κοινωνικά στρώματα, επιβεβαιώθηκε τόσο με τη συμφωνία του Φλεβάρη με την τρόικα όσο και με την πολύκροτη νέα συμφωνία που είναι προ των πυλών μέσα στον Ιούνιο και τα μέτρα που θα ακολουθήσουν. Παρ' όλη τη ρητορεία του ΣΥΡΙΖΑ και τις πενιχρές υποσχέσεις για βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και προάσπιση των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων επιχειρείται η ποινικοποίηση της μαχητικής συνδικαλιστικής δράσης, κυρίως μέσα από τα σωματεία βάσης, και των ταξικών διεκδικήσεων απέναντι στην εργοδοτική τρομοκρατία. Τη στιγμή μάλιστα που μεγάλα τμήματα του πληθυσμού ωθούνται στην ανεργία ή δουλεύουν με μισθούς πείνας ανάγει την ταξική εκμετάλλευση και τις εργατικές δολοφονίες σε «ανθρωπιστική κρίση». Η όξυνση της κοινωνικής δυσαρέσκειας μετά τα επικείμενα μέτρα, καθώς και το ξέσπασμα καινούργιων αγώνων, αναμένεται να αντιμετωπιστούν και με αντίστοιχη όξυνση της κρατικής καταστολής. Ένα πρώτο δείγμα έδωσαν οι νέοι πολιτικοί διαχειριστές κατά τη διάρκεια της πρόσφατης απεργίας πείνας των πολιτικών κρατούμενων ενάντια στην κατασταλτική θωράκιση του κράτους με τους ειδικούς νόμους και το καθεστώς

εξαίρεσης για όσους αγωνίζονται, με την καταπάτηση και κατάλυση του κοινωνικού ασύλου με τη στρατοπέδευση αστυνομικών δυνάμεων στα Προπύλαια και σε όλα τα πανεπιστήμια, με την εκκένωση της κατελιμμένης Πρωτανείας, τις συλλήψεις και προσαγωγές δεκάδων αγωνιστών αλλά και την ενορχηστρωμένη προπαγάνδα λάσπης μέσα από τα ΜΜΕ.

Όλα τα παραπάνω όμως δεν αποτελούν «παρεκτροπές» ή μεμονωμένα γεγονότα, αλλά φανερώνουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο πως ανεξάρτητα από την εκάστοτε νεοφιλελεύθερη ή σοσιαλδημοκρατική πολιτική διαχείριση της εξουσίας, είναι το κράτος και το κεφάλαιο που γεννούν και διαιωνίζουν την ανισότητα, την καταπίεση, την εκμετάλλευση και την ανελευθερία, κινούμενα σταθερά προς τη διαμόρφωση συνθηκών σύγχρονου ολοκληρωτισμού και την επιβολή ενός διαρκούς καθεστώτος έκτακτης ανάγκης πάνω στην κοινωνία.

Το ελληνικό κράτος και η άρχουσα τάξη αποτελούν κομμάτι των διεθνών οικονομικών και πολιτικών μηχανισμών και συμμετέχουν στη λεηλασία της λεγόμενης καπιταλιστικής περιφέρειας με τις στρατιωτικές επιχειρήσεις και την εκμετάλλευση των ανθρώπων και των φυσικών πόρων της και είναι υπεύθυνοι για τις χιλιάδες των προσφύγων που δολοφονούνται στα υδάτινα και χερσαία σύνορα της Ευρώπης. Ενώ, ταυτόχρονα, στο εσωτερικό των δυτικών κοινωνιών κλιμακώνουν τις συνθήκες ελέγχου και καταστολής απέναντι στον «εσωτερικό εχθρό», απέναντι σε όσους αγωνίζονται ενάντια στη δικτατορία κράτους και αφεντικών.

Οι καταπιεσμένοι και οι εκμεταλλεζόμενοι, τα πληβιακά στρώματα της κοινωνίας δεν έχουν να περιμένουν τίποτα εναποθέτοντας τις τύχες τους στους κάθε λογής «ειδικούς» ή αυτόκλητους σωτήρες και προσβλέποντας στη θεσμική διευθέτηση των διεκδικήσεών τους. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νεολαίοι, ντόπιοι και μετανάστες γνωρίζοντας καλύτερα τις πραγματικές τους ανάγκες οφείλουν να πάρουν τις ζωές στα χέρια τους, να οργανωθούν και να αγωνιστούν, αντιεραρχικά και αντιθεσμικά, σε κάθε κοινωνικό και εργασιακό χώρο.

Ως αναρχικοί συμμετέχουμε και στηρίζουμε τους αυτοοργανωμένους αγώνες, αντιπαλεύοντας τους επίδοξους χειραγωγούς και προωθώντας το βάθεμα της κριτικής προς το υπάρχον, τη ριζοσπαστικοποίηση και τη σύνδεσή τους μέσα από το λόγο και τη δράση μας. Ενισχύουμε κάθε απόπειρα από τα κάτω που συμβάλλει στην κατεύθυνση της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης και μας φέρνει ένα βήμα πιο κοντά στη συνολική ρήξη και ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, πιο κοντά στην κοινωνική επανάσταση και απελευθέρωση.

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ – ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ

ΜΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ- ΠΟΡΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 6ΜΜ, ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ